

W sercu Biblii, Księga Rodzaju przedstawia nam dwa pozornie różne opisy stworzenia świata. Dla wielu może to wydawać się sprzecznością, rodzajem „błędu” w świętym tekście. Jednak daleko od bycia problemem, ta dwoistość zawiera głębokie bogactwo teologiczne i duchowe, które zaprasza nas do zgłębienia tajemnicy Boga i Jego planu dla ludzkości. Dlaczego dwa opisy? Co chcą nam powiedzieć? I, co najważniejsze, jak możemy to zastosować w naszym życiu dzisiaj?

Pochodzenie dwóch opisów: spojrzenie historyczne i literackie

Aby zrozumieć, dlaczego w Księdze Rodzaju istnieją dwa opisy stworzenia, ważne jest umiejscowienie ich w historycznym i literackim kontekście, w którym zostały spisane. Badania biblijne wskazują, że Księga Rodzaju jest wynikiem tradycji ustnej i pisemnej przekazywanej przez wieki. W szczególności rozdziały 1 i 2 Księgi Rodzaju pochodzą z dwóch różnych tradycji teologicznych: tradycji **kapłańskiej** (Księga Rodzaju 1,1-2,4a) i tradycji **jahwistycznej** (Księga Rodzaju 2,4b-25).

- **Księga Rodzaju 1:** Ten opis, znany jako „pierwszy opis stworzenia”, jest uroczysty i uporządkowany. Tutaj Bóg stwarza świat w sześć dni, kończąc stworzeniem człowieka, mężczyzny i kobiety, na swój obraz i podobieństwo. Ten tekst odzwierciedla podejście uniwersalistyczne, podkreślając porządek, harmonię i dobroć stworzenia.
- **Księga Rodzaju 2:** Drugi opis jest bardziej intymny i narracyjny. Tutaj Bóg jest przedstawiony jako garncarz, który formuje człowieka z prochu ziemi i tchnie w niego tchnienie życia. Następnie tworzy kobietę jako odpowiednią pomoc dla mężczyzny. Ten tekst ma bardziej osobisty charakter, podkreślając szczególną relację między Bogiem a ludzkością.

Chociaż te opisy różnią się stylem i podejściem, nie są ze sobą sprzeczne. Raczej się uzupełniają, oferując dwie różne, ale harmonijne perspektywy na ten sam misterium: stworzenie świata i człowieka przez Boga.

Znaczenie teologiczne: dwa spojrzenia, jedna prawda

Kościół Katolicki, prowadzony przez Ducha Świętego, naucza nas, że Biblia jest natchnionym Słowem Bożym i dlatego nie zawiera błędów w kwestii zbawienia. Nie jest jednak książką naukową ani historyczną w nowoczesnym sensie. Jej celem jest objawienie nam, kim jest Bóg, kim jesteśmy my i jakie jest nasze wieczne przeznaczenie.

W tym sensie dwa opisy stworzenia oferują nam głębokie i uzupełniające się nauczanie:

1. **Księga Rodzaju 1: Wielkość Boga i godność człowieka**

Ten opis pokazuje nam wszechmocnego Boga, który stwarza świat swoim słowem. Każdy dzień stworzenia jest potwierdzeniem dobroci stworzenia: „A Bóg widział, że było dobre” (Księga Rodzaju 1,12). Człowiek, stworzony na obraz i podobieństwo Boga, jest szczytem stworzenia, powołanym do bycia odpowiedzialnym zarządcą dzieła Bożego. Ten tekst przypomina nam o wewnętrznej godności każdego człowieka i naszym powołaniu do życia w harmonii ze stworzeniem.

2. **Księga Rodzaju 2: Bliskość Boga i wspólnota ludzka**

W drugim opisie Bóg jest przedstawiony w sposób bardziej osobisty, jak ojciec troszczący się o swoje stworzenie. Człowiek jest uformowany z prochu, co przypomina nam o naszej kruchości i zależności od Boga. Stworzenie kobiety, wziętej z boku mężczyzny, podkreśla równość i komplementarność mężczyzny i kobiety, a także znaczenie wspólnoty i miłości w relacjach międzyludzkich.

Razem te opisy objawiają nam Boga, który jest jednocześnie transcendentny (ponad nami) i immanentny (bliski nam). Pokazują nam, że stworzenie nie jest przypadkowym aktem, ale aktem miłości, który odzwierciedla mądrość i plan Boga.

Co mówi Katechizm Kościoła Katolickiego?

Katechizm Kościoła Katolickiego (KKK) oferuje nam cenne wskazówki do zrozumienia tych opisów w świetle wiary. W punktach 279-301 Katechizm wyjaśnia, że stworzenie jest początkiem historii zbawienia, która osiąga swój szczyt w Chrystusie.

- **Stworzenie jako akt miłości:** „Świat został stworzony dla chwały Boga” (KKK 293). Bóg nie stwarza z konieczności, ale z czystej miłości, aby dzielić się swoim życiem i szczęściem ze swoimi stworzeniami.
- **Człowiek, obraz Boga:** „Człowiek jest stworzony na obraz Boga, w tym sensie, że jest zdolny poznawać i kochać swojego Stwórcę” (KKK 356). Ta godność wzywa nas do szanowania każdego ludzkiego życia, od poczęcia aż do naturalnej śmierci.
- **Powołanie mężczyzny i kobiety:** „Bóg stworzył mężczyznę i kobietę razem i chciał ich dla siebie nawzajem” (KKK 371). Ta komplementarność jest odzwierciedleniem miłości trynitarniej i wezwaniem do życia we wspólnocie i wzajemnym szacunku.

Anegdota, która oświetla znaczenie dwóch opisów

Święty Augustyn, jeden z wielkich Ojców Kościoła, spędził lata próbując zrozumieć Księgę Rodzaju. W swoim dziele *Wyznania* opowiada, jak początkowo był zdezorientowany przez dwa opisy stworzenia. Jednak z czasem rozumiał, że te teksty nie powinny być interpretowane

literalnie, ale jako zaproszenie do zgłębienia tajemnicy Boga.

Augustyn napisał: „*Ty, Panie, stworzyłeś świat z niczego, nie z konieczności, ale z Twojej dobroci i miłości.*” Ta refleksja przypomina nam, że opisy stworzenia nie są traktatem naukowym, ale wyznaniem wiary w Boga Stwórcę, który nas kocha i wzywa do życia w komunii z Nim i z innymi.

Zastosowanie dzisiaj: Co te opisy mówią nam w XXI wieku?

W świecie naznaczonym kryzysem ekologicznym, dehumanizacją i utratą sensu życia, opisy stworzenia mają pilne przesłanie dla nas:

1. **Troska o stworzenie:** Opis z Księgi Rodzaju 1 wzywa nas do bycia odpowiedzialnymi zarządcami stworzenia, szanując przyrodę jako dar od Boga.
2. **Godność człowieka:** W kulturze, która często redukuje osobę do zwykłego przedmiotu, Księga Rodzaju 2 przypomina nam, że każdy człowiek jest wyjątkowy, kochany przez Boga i powołany do życia we wspólnocie z innymi.
3. **Relacja z Bogiem:** Oba opisy zapraszają nas do pielęgnowania intymnej relacji z Bogiem, uznając, że On jest źródłem i celem naszej egzystencji.

Podsumowanie: Dwa opisy, jedno przesłanie miłości

Dwa opisy stworzenia nie są sprzecznością, ale uzupełnieniem, które objawia wielkość i bliskość Boga. Poprzez nie Biblia uczy nas, że jesteśmy stworzeniami umiłowanymi przez Boga, który stworzył nas z miłości i dla miłości.

Jak mówi Psalm 8: „*Czym jest człowiek, że o nim pamiętasz, syn człowieczy, że się nim zajmujesz? Uczyniłeś go niewiele mniejszym od aniołów, chwałą i czcią go uwieńczyłeś.*”

Dziś bardziej niż kiedykolwiek potrzebujemy usłyszeć to przesłanie i żyć jako synowie i córki Boga, troszcząc się o Jego stworzenie, szanując godność każdej osoby i zawsze szukając komunii z Nim. Niech opisy stworzenia inspirować nas do życia z wdzięcznością, pokorą i miłością, uznając, że wszystko jest darem Boga.

Amen.